

Az MI Moonshot Projekt

-Mi a fa.....!!!!- úgy vélem te is csak eddig jutnál el a gondolatmenetteddel, ha az üres irodádban, miközben a feltört pánccélszekrényedre bámulsz, valaki hátulról a nyakadba ugrik és elkezd módszeresen megfojtani.

A magyarországi Mesterséges Intelligencia Koalíció (a továbbiakban: MI Koalíció) 2018. október 9-én alakult meg 78 nemzetközi és hazai cég, illetve egyetemek, tudományos műhelyek, szakmai és közigazgatási szervezetek részvételével. Később a tagok létszáma 254-re nőtt. Az MI Koalíció célja az volt, hogy, az ország a Mesterséges Intelligencia (a továbbiakban: MI) fejlesztések terén mihamarabb az európai élvonalba kerüljön, Mindezek érdekében az MI Koalíció megalkotta Magyarország Mesterséges Intelligencia Stratégiáját, ami 2020 februárjára lett kész.

Mielőtt még elaludnál, közlöm, hogy ennyi volt az uncsi rész.

A lényeg az, hogy az MI koalíció keretében végrehajtott fejlesztések eredményeként, sikerült megalkotni egy teljesen új szemléletű, digitális irányítási rendszert a közigazgatás számára. Ez előre tudta jelezni a vezetésnek, hogy melyik területeken várhatóak lassulások az ügyek intézésében, ezáltal előre fel lehetett készülni az esetleges problémákra, még mielőtt azok bekövetkeztek volna. Más szavakkal a közigazgatás ennek a rendszernek a használatával olyan olajozott gépezetként tudott működni amilyen jól, még a legsikeresebb nagyvállalatok, vagy startupok sem képesek. Könnyen belátható tehát, hogy egy ilyen szoftver nemcsak más államok, de még nagyobb cégek számára is komoly értékkel bírhat. Feltéve, hogy működik.

Csakhogy, volt egy kis gond. A rendszer időről-időre ugyanazt a feladatot két különböző szintű vezető nevében is elküldte a beosztottaknak, ráadásul más-más határidővel. Azt az esetet, amikor egyszerre ketten kapták meg ugyanazt a munkát, viszonylag egyszerűen, még maguk a fejlesztők el tudták háritani. De amikor egy ember kapta meg ugyanazt az aktát, két külön határidővel, két helyről, az kifogott rajtuk. Hosszasan kutakodtak a megoldás érdekében és végül arra jutottak, hogy valami a kódolás beírásánál lehet a ludas – egy rossz helyre írt kódsor, vagy valahol space-t ütöttek le tab helyett – okozhatta a problémát. A több százezer soros programkód átnézése alaphoz lehetetlennek tűnt, tehát írtak egy keresőprogramot, ami alig ezerre szűkítette le a lehetséges hibákat. Ezeket viszont, már egyesével kellett ellenőrizni.

Egy potenciális hibahely ellenőrzése olyan fél órát vett igénybe, tehát egyszerű matekkal kiszámolható, hogy kb. három hónap alatt egy ember végig tud menni az összesen. Így aztán úgy döntöttek a projekt vezetői, hogy megbíznak a munkával egy olyat, aki ért a kódoláshoz, de nem volt benne túl mélyen a projektben. Azért döntöttek így, mert, egyrészt, néha jobb egy kívülálló bevonása, aki nem túl frusztrált a korábbi kudarcok miatt, másrészt,

meg, mert ez egy kulimunka és nem volt hozzá kedvük. Így nyerte meg magának a feladatot Kovács András, az Innovációs és Technológiai Minisztérium (a továbbiakban: ITM) kormánytisztviselője, szakmájára nézve számítástechnika tanár, ezen kívül amatőr punk zenész és fekete öves ju jitsu mester; bár a zenélésnek ebben a történetben semmi jelentősége, a harcművészetet meg nem sokan tudták róla. Szóval innentől kezdve három hónapon át, napi nyolc és fél órában (mivel az ebédidőt immár kötelező ledolgozni, akkor is, ha a gép előtt ülve, a munkád végzése közben tolsz be az arcodba némi kaját) kereste a bugokat a programban az ITM Szalay utcai épületének (ott van a felsőoktatás, ahol Andrásunk is dolgozik) hatodik emeletén, egy keresztfolyosón, az egykori ebédlőből kialakított új szobájában. Az új iroda kialakítását biztonsági szempontok indokolták. Szemben az előző helyével, itt a helyiségnek nem volt az utcára néző ablaka, ráadásul a legfelső emeleten volt, tehát alulról nehéz volt eljutni oda, felülről pedig – a belváros e részére érvényes általános repülési tilalom miatt – módfelett kockázatosan lehetett volna megoldani a jogosulatlan bemenetelt.

De, miért kellett a biztonság? Mert a cucc sokat ért. Nagyon sokat. A már említett olajozott működés egy ország GDP-jét, vagy egy nagyvállalat nyereségességét egész százalékpontokkal tudta növelni. Ok, hogy nem volt még kész, de már majdnem jó volt és szakértői segítséggel be lehetett fejezni. Persze, igyekeztek titkolni, de a hosszú fejlesztés, és a sikertelen első termék okozta frusztráció hatására elindultak a pletykák; a pletykák hatására pedig egyes emberek nyálelválasztása is beindult, így aztán ezek a nyáladzó emberek megbíztak szakembereket ennek az új MI-nek a megszerzésével.

Ezek közül a szakemberek közül a legsikeresebb egy rókaképű, de megnyerő modorú alak volt, aki több sikeres nemzetközi rablással a háta mögött el tudta érní, hogy felvegyék a minisztériumok számára mindent – többek között a takarítást is biztosító – Központi Ellátó Főigazgatósághoz (barátoknak, rokonoknak és üzletfeleknek: KEF), kitaláltatok; takarítóként. Jó, a rablásokat nyilván kifelejtette az önéletrajzából. A mintegy másfél hónapos felvételi eljárást követően, alig egy hét kellett neki, hogy egy óvatlan pillanatban kamerát csempésszen annak az irodájába, aki a takarítókat a helyszínekre beosztotta. A felvételen tisztán látszott, ahogy beírja az illető a jelszavát, szóval másnap könnyedén be tudott lépni abba a gépbe és egy rövid keresgélést követően a megfelelő Excel táblában egy héttel későbbre a Szalay utcába osztotta be magát, mivel már tudta, hogy a felsőoktatásról foglalkozik valaki a bug kiirtásával. Itt elég volt neki az első nap, hogy megtudja, melyik irodát nem szabad takarítani.

Másnap már felkészülten ment, és gond nélkül be tudta csempészni az erős hashajtót a többi takarító ételébe/italába, és még jó fej is volt, mert felajánlotta nekik, hogy egyedül

kitakarít. Senkitől sem zavartatva egy zárféssével kinyitotta az egykori ebédlő ajtaját ahol csak egy üres asztal volt egy székkal, egy régi páncélszekrény, meg egy üres, növénytartó kisasztal közvetlen az ajtó mögött. A páncélszekrényel hamar elboldogult, de amikor kinyitotta, akkor kicsit megijedt. Merthogy az a sejtése helyes volt, hogy a széfben van a számítógép, amin az MI fut, de a védelmi vonalat megerősítették, mert a Wertheim cégnek egy olyan modern páncélszekrényét építették be a régi széfbe, ami még a katalógusokban sem szerepelt. Vakarta is a fejét egy darabig, hogy akkor mi is legyen, és már épp arra jutott, hogy lefotózza és visszajön amint tud infót szerezni róla, amikor meghallotta, hogy nyitják az ebédlő ajtaját. Csak annyi ideje maradt, hogy felugorjon a virágtartóra, amikor is belépett Andrásunk, akinek szigorúan meghagyták, hogy – biztonsági okokból – random időpontokban járjon be dolgozni, mert így kevésbé kiismerhető. Most is így tett, és a nyitott páncélszekrény láttán csak annyit tudott mondani, hogy: - Mi a fa.....!!!! - mire a rókaképű betörő hátulról a nyakába ugrott és elkezdte módszeresen megfojtani. Andrásunknak nagyjából három másodperce volt reagálni, mielőtt elájult volna, ami egy tapasztalt harcművésznek rengeteg idő. Megragadta ellenfele karjait, de érezte, hogy nem tudja levenni azokat, úgyhogy inkább rögzítette a karokat ott ahol voltak. Érezte, hogy a másik teljes testsúlyával rajta van a hátán, úgyhogy csak egy dolgot tehetett. Két erőteljes lépéssel nekifutott és előre rántva magát egy pillanatra még fel is ugrott a levegőbe, úgy, hogy esés közben a betörő arcával nekicsapódjon az asztal sarkának, aki a rögzített kezei miatt ezt nem tudta elkerülni. A becsapódás pillanatában kettejük összesen száznolcvan kilogrammos tömegének minden egyes grammja a rókaképű koponyáját terhelte, minek következtében a földre érkezéskor már ájult volt. Miután lehengergette magáról a magatehetetlen testet, András még egy jobb horoggal pofán is vágta.

Csak.

Mert, jól esett.

Összesen tizennyolc helyen tört el az arcsontja a támadónak, valamint kitört hat foga a felső, és négy az alsó álkapcsából, ezen kívül elrepedt az első két gerinccsigolyája.

A betörési kísérlet hatására a teljes projektet áthelyezték a polgári elhárítás közelben lévő központjába, ahol egy ablak nélküli, alagsori, szigorúan ellenőrzött szobában végezte tovább András a munkát.

Amikor két héttel később már kihallgatható állapotban volt a betörő, egyik reggel arra ébredt a börtönkórházban, hogy elég nagydarab, egyenruhás és öltönyös alakok veszik körül a kórházi ágyát – köztük azzal a pszichológiai nyomásgyakorlás részeként elhozott ürgével, aki őt abba az ágyba juttatta – és csak egy gondolat futott át az agyán:

- Asszem, bajban vagyok.